

Aan de leden van de raad

Onderwerp Blauwestadhoeve B.V.
Ons kenmerk 32131-2021:853009
Inlichtingen bij André Spijk

Datum 13 april 2021
Uw Brief -
Bijlage(n) -

Geachte leden van de raad,

Aanleiding

Op 3 juli 2019 hebben wij u als college voor het eerst geïnformeerd over het Vonnis van de Rechtbank Noord-Nederland (hierna: de Rechtbank) betreffende het geschil met Blauwestadhoeve B.V. Om misverstanden te voorkomen, het betreft hier Blauwestadhoeve B.V. (hierna: BSH), het bedrijf van de voormalige eigenaar van 'De Blauwestadhoeve'. Aanleiding voor dit geschil betrof de koopovereenkomst die op 6 mei 2014 tot stand is gekomen tussen de gemeente Oldambt en de (huidige) eigenaren van Erve Oostwold.

In deze raadsbrief zullen wij u meenemen in het gehele proces. In deze brief beantwoorden we ook de vragen die gesteld zijn door de fracties van VCP en GBO.

Aanleiding voor dit geschil betrof de koopovereenkomst die op 6 mei 2014 tot stand is gekomen tussen de gemeente Oldambt en de eigenaren van Erve Oostwold. Het pand, staande en gelegen aan de Huningaweg 11 te Oostwold is onder bijzondere -privaatrechtelijke- voorwaarden door de gemeente verkocht aan Erve Oostwold. Partijen zijn overeen gekomen dat Huningaweg 11 voor het symbolische bedrag van € 1,- werd verkocht en de overdrachtsbelasting voor rekening van de verkoper zou komen. Daarbij is er een expliciete verplichting opgenomen, inhoudende dat de koper de verplichting heeft het pand geheel te restaureren als rijksmonument en het hoofdgebouw een toeristische invulling te geven, onder nadere specifieke voorwaarden zoals opgenomen in de verkoopovereenkomst.

Op 1 juli 2015 is er ten behoeve van de realisatie van Erve Oostwold, door de raad een bestemmingsplan vastgesteld. Daarna is ook de benodigde omgevingsvergunning door het college verleend. Tegen het ontwerp bestemmingsplan is destijds door BSH een zienswijze ingediend, welke vervolgens door de raad is afgewogen bij het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan van 1 juni 2015. In het bestemmingsplan is een zorgvuldige afweging gemaakt, o.a. op basis van het toeristisch-recreatieve beleid. We zijn van mening dat dit ook geldt voor de toen verleende omgevingsvergunning. Ook daarin is een zorgvuldige afweging gemaakt op basis van het bestemmingsplan. Zowel het bestemmingsplan als de verleende omgevingsvergunning zijn onherroepelijk.

De ingestelde voorlopige voorziening is op 31 augustus 2015 door BSH ingetrokken. De beroepsprocedure tegen het vastgestelde bestemmingplan is wel doorgezet. In haar uitspraak van d.d. 6 april 2016 heeft de Raad van State het beroep van BSH ongegrond verklaard. Het bestemmingsplan en de omgevingsvergunning – publiekrechtelijke procedures- zijn dan ook rechtmatig verlopen.

Dagvaarding

Vervolgens zijn de gemeente en Erve Oostwold gedagvaard door BSH. Samengevat verwijt zij de gemeente onrechtmatig te hebben gehandeld en dat de gemeente staatssteun heeft verleend aan Erve Oostwold.

Vonnis en Hoger Beroep

In de raadsbrief van 14 april 2020 hebben wij aangegeven dat Rechtbank Noord Nederland op 17 april 2019 uitspraak heeft gedaan in het geschil. In haar vonnis komt de Rechtbank tot de conclusie dat er niet is voldaan aan de cumulatieve eisen van artikel 107 VWEU (Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie) en dat er dan ook geen sprake is van onrechtmatige staatssteun.

Met betrekking tot het handelen van de gemeente komt de Rechtbank echter wel tot de slotsom dat de gemeente ten opzichte van de BSH onzorgvuldig heeft gehandeld. Het zorgvuldigheidsbeginsel, een van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur zoals opgenomen in de Algemene wet bestuursrecht, vergt van de gemeente dat zij ook met betrekking tot deze privaatrechtelijke verkoop, conform deze beginselen dient te handelen. De gemeente diende volgens de Rechtbank rekenschap te houden met de positie van BSH als concurrent van de -toen- beoogde groepsaccommodatie van Erve Oostwold. Naar het oordeel van de Rechtbank heeft de gemeente dat onvoldoende gedaan en daarmee onrechtmatig gehandeld.

De vraag naar de omvang en het causaal verband tussen het onzorgvuldig handelen en de schade zou in een separate schadeprocedure moeten worden behandeld. BSH maakte al snel na het vonnis duidelijk dat zij die procedure zou gaan doorlopen en de Rechtbank zou gaan vragen de schade vast te stellen. BSH meldde dat zij € 435.000,00 zou gaan vorderen. Overigens waren wij van mening dat dat bedrag bij lange na niet toegewezen zou gaan worden. Het ontbrak voor veel van de posten aan het benodigde causaal verband tussen de transactie en de door BSH aangedragen schade.

Indien wij echter als college niet in hoger beroep waren gegaan, had daarmee vastgestaan dat wij het eens waren met het vonnis en hadden wij bevestigd dat we onrechtmatig hebben gehandeld. Zoals al aangegeven in de raadsbrief van 3 juli 2019, waren wij na afstemming met onze advocaat tot de slotsom gekomen dat er voldoende aanleiding is om op dit punt tegen het vonnis van de Rechtbank in hoger beroep te gaan. We waren van oordeel dat we aannemelijk konden maken dat de gemeente niet onzorgvuldig heeft gehandeld en daarmee ook niet onrechtmatig heeft gehandeld.

Eerste optie tot schikking

Op 22 oktober 2019 is een eerste gesprek gearrangeerd met de voormalige eigenaar van de BSH om te praten over de beroepsprocedures en een eventuele schikking. Aanleiding daartoe was het Vonnis van Rechtbank Noord Nederland d.d. 17 april 2019.

Voor de BSH was dit aanleiding om met een schadeclaim ad € 450.000,- te komen, nu voor hun duidelijk was dat de gemeente onrechtmatig zou hebben gehandeld. In een daarop volgende te voeren zelfstandige staatschadeprocedure zou dan worden bepaald welke schade expliciet te wijten zou zijn aan het onzorgvuldig handelen van de gemeente. In het overleg van 22 oktober 2019 is door wethouder Wünker aangegeven dat het door de BSH gedane voorstel (augustus 2019) om te schikken op een bedrag van € 225.000,- ex btw, voor de gemeente niet acceptabel is. Het college had immers eerder aangegeven dat zij van mening is dat zij niet onrechtmatig heeft gehandeld. Een schikking op een bedrag van € 225.000,- ex btw had dan ook geen enkele juridische grondslag.

De advocaat van de BSH heeft ons bericht dat hij van ons (uiterlijk 18 november 2019) een formele reactie wilde op de voorlopige schadebegroting Blauwestadhoeve (€ 450.000,-) al dan niet voorzien van een schikkingsvoorstel. Blijkbaar was er bij BSH nog wel de wens om niet verder te hoeven procederen.

Bezwaar en Voorlopige voorziening Wob

De VCP heeft vragen gesteld over de afhandeling van Wob verzoek en de opgevraagde stukken. In deze paragraaf zullen wij hier nader op ingaan.

In de tussenliggende tijd is door BSH tegen het besluit op een Wob verzoek, bezwaar aangetekend. Tevens heeft men een verzoek om voorlopige voorziening ingediend bij de Voorzieningenrechter.

De voorzieningenrechter heeft het verzoek afgewezen (vonnis 27 november 2019). Er was geen spoedeisend belang en ook geen zwaarwegend (spoedeisend) belang bij het verstrekken van de overige stukken.

Op 25 februari 2020 heeft de verdere behandeling van het bezwaarschrift gediend bij de Adviescommissie bezwaarschriften van onze gemeente. Op 14 april 2020 heeft de commissie pas haar advies aan ons uitgebracht

De commissie heeft geadviseerd het bezwaarschrift:

- deels gegrond en deels ongegrond te verklaren;
- het bestreden besluit voor wat betreft de beslissing op het verzoek op grond van de Wob te herroepen;

Na bestudering van dit advies en intern overleg met de betrokkenen deskundigen, hebben wij, besloten om het advies van de commissie gedeeltelijk over te nemen, inhoudende de bezwaren **deels gegrond en deels ongegrond** te verklaren.

Naar aanleiding van het advies van de commissie is gezien welke gegevens op grond van de archiefregelgeving in het archief behoorden te zijn opgenomen. Het blijkt dat dat (enkel) geldt voor de koopovereenkomst inzake onroerende zaak II (Beerta). Uit nader onderzoek is namelijk gebleken dat op grond van het Besluit vaststelling selectielijst voor de gemeentelijke en intergemeentelijke organen over de periode vanaf 1 januari 2017 en de daarbij behorende selectielijst en in het bijzonder paragraaf 16 overeenkomsten aangaande verkoop van onroerende zaken bewaard dienen te worden.

Gelet op de overwegingen van de commissie, gebaseerd op de door haar aangehaalde jurisprudentie, heeft het college het document bij de notaris opgevraagd. In zoverre heeft het college besloten het bezwaar gegrond te verklaren.

Het vorenstaande geldt niet voor het restauratieplan dat ziet op de onroerende zaak II. Dat plan is geen voorwaarde voor enig door ons college te nemen besluit en in zoverre rustte onder de geldende archiefregelgeving op ons geen plicht dat plan te bewaren en daarmee evenmin een plicht om pogingen te doen die te verkrijgen.

Beroep Wob

Tegen het besluit op bezwaar heeft BSH vervolgen beroep ingesteld. Op 9 maart 2021 heeft de Rechtbank Groningen het beroep gegrond verklaard. De rechtbank herhaalt hetgeen de voorzieningenrechter in deze zaak heeft opgemerkt: het uitgangspunt van de Wob is dat overheidsinformatie openbaar is, tenzij die informatie niet geschikt is om openbaar te maken. Dit uitgangspunt brengt voor verweerder een inspanningsverplichting met zich mee om informatie zodanig te archiveren, dat zij daadwerkelijk gevonden kan worden wanneer een burger verzoekt om openbaarmaking daarvan. Ook van stukken die onder de bovengenoemde categorie van de selectielijst vallen, mag verwacht worden dat verweerder ze deugdelijk archiveert, zodanig dat stukken die gezocht worden ook daadwerkelijk vindbaar zijn. We hebben als college het DT verzocht om gelet op het vonnis van de voorzieningenrechter en de Rechtbank, aandacht te schenken aan de archivering van dossiers.

Tweede optie tot schikking

Naar aanleiding van de voorlopige voorziening procedure, is er toch over en weer de optie besproken om te kijken of partijen tot een schikking kunnen komen. Op 20 januari 2020 heeft er opnieuw een gesprek plaatsgevonden met BSH, wethouder Wünker en de wederzijdse advocaten. Daarbij is aangegeven dat de BSH blijft bij het schikkingsbedrag van € 225.000,- ex btw en de gemeente bij haar schikkingsbedrag van € 50.000,--.

We hebben als gemeente samen met onze advocaat de eerder toegestuurde voorlopige schadeopzet die sloot op circa € 450.000,-- bekeken en waren van mening dat dat bedrag aanmerkelijk te hoog is. Aan de hand van de aan BSH in rekening gebrachte toeristenbelasting over de afgelopen jaren heeft de

gemeente vastgesteld dat BSH tot en met 2018 een gezonde onderneming was. In 2018 is er weliswaar een beperkte daling opgetreden in het aantal gasten dat verwelkomd is. Het aantal gasten in 2018 laat echter ten opzichte van 2013 nog altijd een stijging van 244% zien. Dat gegeven alleen al heeft zijn doorwerking op de door BSH opgevoerde schadeposten. Waar het precies zal uitkomen, was op dit moment nog ongewis.

Het college zag ook dat er nog de nodige procedures zouden moeten worden gevoerd om helemaal duidelijk te krijgen wie van partijen gelijk zou hebben en, als dat in het voordeel van BSH is, wat dan het bedrag is waarop zij aanspraak kan maken.

We hebben als gemeente een inschatting gemaakt van de kosten die nog zouden volgen en verwachtten toen dat dat een bedrag van circa € 50.000,-- zou zijn. Het college was bereid dat bedrag destijds als schikkingsvoorstel op tafel te leggen, onverplicht en zonder erkenning van enige aansprakelijkheid. Aangezien BSH en zijn advocaat een formeel besluit van het college wilde, hebben wij als college hierover op 25 februari 2020 een formeel standpunt ingenomen. Op 26 februari 2020 heeft onze advocaat het formele besluit met het aanbod te schikken op een bedrag van € 50.000,-- voorgelegd aan de advocaat van Blauwestadhoeve. Daarbij is aangegeven dat het college van mening was en bleef dat met dit bedrag hun cliënt in voldoende mate werd gecompenseerd. De gemeente aanvaardde overigens geen aansprakelijkheid en in dat voorstel kon dan ook niet enige erkenning van de juistheid van het standpunt van hun cliënt worden gelezen. Het voorstel zou vervallen per het moment dat hun cliënt het eerstvolgende processtuk in de lopende civiele procedure(s) indient.

Op 30 maart 2020 kregen wij het bericht dat BSH niet akkoord ging met het aanbod om te schikken op een bedrag van € 50.000,--. Zij waren van mening dat hun schade – ook bij een voorzichtige benadering - in ieder geval hoger uit zou vallen. Hierbij moet wel de kanttekening worden gemaakt, dat het bedrag van € 50.000,-- op geen enkele vorm van schade is gebaseerd. Immers, het college was van mening dat van gemeente zijde niet onrechtmatig was gehandeld en er dus geen sprake kon zijn van schade die aan de gemeente is te wijten. Het bedrag was gebaseerd op een inschatting van de proceskosten die BSH destijds had gemaakt en partijen mogelijk kwijt kunnen zijn bij de continuering van de juridische procedures.

Onze advocaat heeft vervolgens het Hof in kennis gesteld dat partijen niet tot een schikking waren gekomen en dat er verder geprocedeerd zal worden.

Hoger Beroep en beantwoording van de gestelde raadsragen

Op 30 maart jl. diende het Hoger Beroep bij het Hof in Leeuwarden. Feit is dat er twee hoger beroepen bij het Hof liepen. De eerste was het hoger beroep van het college tegen het vermeende onrechtmatige handelen. De tweede was het hoger beroep van BSH. Dat ging over de vraag of met deze transactie niet ook ongeoorloofde staatssteun is verleend aan de kopers van Erve Oostwold.

Onderstaand worden de door de VCP en Gemeentebelangen Oldambt gestelde raadsragen beantwoord.

- 1. In het artikel staat dat eerdere onderhandelingen op niks waren uitgelopen. Klopt het dat er eerdere onderhandelingen / gesprekken met (de oud-eigenaar van) Blauwestadhoeve zijn geweest en zo ja, waarom hebben deze onderhandelingen / gesprekken niks opgeleverd?*

Beantwoording

Op 14 april 2020 is de gehele raad voor het laatst geïnformeerd over het geschil met BSH. Op 9 november 2020 is de raad n.a.v. raadsragen van het CDA over de juridische procedures geïnformeerd over deze kwestie.

In de gerechtelijke procedures is medio september 2019 getracht om tot een schikking te komen. Op 30 maart 2020 kregen wij het bericht dat BSH niet akkoord ging met het aanbod om te schikken op een bedrag van € 50.000,-. Zij zijn van mening dat hun schade – ook bij een voorzichtige benadering - in ieder geval hoger uitvalt. Wij hebben de raad hierover op 14 april 2020 geïnformeerd.

2. *Op basis van welke overwegingen heeft u namens de gemeente besloten om in hoger beroep te gaan? Op welk(e) punt(en) was u het oneens met de uitspraak van de rechtbank?*

Beantwoording

In de raadsbrief van 14 april 2020 hebben wij aangegeven dat Rechtbank Noord Nederland op 17 april 2019 uitspraak heeft gedaan in het geschil. In haar vonnis komt de Rechtbank tot de conclusie dat er niet is voldaan aan de cumulatieve eisen van artikel 107 VWEU (Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie) en dat er dan ook geen sprake is van onrechtmatige staatssteun.

Met betrekking tot het handelen van de gemeente komt de Rechtbank echter wel tot de slotsom dat de gemeente ten opzichte van BSH onzorgvuldig heeft gehandeld. Het zorgvuldigheidsbeginsel, een van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur zoals opgenomen in de Algemene wet bestuursrecht, vergt van de gemeente dat zij ook met betrekking tot deze privaatrechtelijke verkoop, conform deze beginselen dient te handelen. De gemeente diende volgens de Rechtbank rekenschap te houden met de positie van BSH als concurrent van de -toen- beoogde groepsaccommodatie van Erve Oostwold. Naar het oordeel van de Rechtbank heeft de gemeente dat onvoldoende gedaan en daarmee onrechtmatig gehandeld.

De vraag naar de omvang en het causaal verband tussen het onzorgvuldig handelen en de schade zou in een separate schadeprocedure moeten worden behandeld. BSH maakte al snel na het vonnis duidelijk dat zij die procedure zou gaan doorlopen en de Rechtbank zou gaan vragen de schade vast te stellen. BSH meldde dat zij € 435.000,- zou gaan vorderen. Overigens waren wij van mening dat dat bedrag bij lange na niet toegewezen zou gaan worden. Het ontbrak voor veel van de posten aan het benodigde causaal verband tussen de transactie en de door BSH aangedragen schade. Indien wij echter als college niet in hoger beroep waren gaan, had daarmee vastgestaan dat wij het eens waren met het vonnis en hadden wij bevestigd dat we onrechtmatig hebben gehandeld.

Zoals al aangegeven in de raadsbrief van 3 juli 2019, waren wij na afstemming met onze advocaat tot de slotsom gekomen dat er voldoende aanleiding is om op dit punt tegen het vonnis van de Rechtbank in hoger beroep te gaan. We waren van oordeel dat we aannemelijk konden maken dat de gemeente niet onzorgvuldig heeft gehandeld en daarmee ook niet onrechtmatig heeft gehandeld.

3. *In het artikel staat dat stukken voor de deal in het dossier ontbreken en deze stukken ook tijdens de zitting bij het hof niet konden worden overgelegd. Zijn die stukken niet (meer) ten gemeentehuize aanwezig en als dit zo is, hoe kan dat? Of zijn die stukken wel op het gemeentehuis aanwezig en zijn ze (al dan niet bewust) buiten het procesdossier gehouden? Graag een toelichting. En als die stukken in bezit van derde-partijen zouden zijn, waarom heeft u die stukken dan niet bij die derde-partijen opgevraagd?*

Beantwoording

Helaas hebben wij moeten constateren dat in het artikel een aantal zaken uit haar verband zijn getrokken.

Wat betreft de stukken voor de bereikte overeenstemming, kunnen wij aangeven dat daarover documenten zijn. In een persoonlijk gesprek met de eigenaar van BSH en de gemeente is op basis van een inschatting van de proceskosten die nog gemaakt zouden moeten gaan worden, aangeboden te schikken op een bedrag van € 50.000,-

De stukken die worden bedoeld, zijn het restauratieplan en enkele facturen. Onderdeel van de transactie rond Erve Oostwold was dat de gemeente nog diverse werkzaamheden zou uitvoeren, zoals het slopen van de ligboxenstallen en mestsilo's op het verkochte gedeelte van het perceel. Het monument zelf zou integraal door kopers worden aangepakt op basis van een restauratieplan. Kopers hebben de restauratie geheel en naar volle tevredenheid van de gemeente volgens de verleende vergunning uitgevoerd. Het object is in oude glorie hersteld op een beeldbepalende plek in Oostwold. Het restauratieplan dat daarvoor de basis was, is daarbij gevolgd en toen de restauratie eenmaal af was, was het restauratieplan niet meer nodig en is het helaas niet meer bewaard gebleven, althans het stuk is ondanks zoekpogingen niet meer gevonden. Hetzelfde geldt voor een gedeelte van de facturen die samenhangen met de afbraak van de ligboxenstallen en mestsilo's. Voor ongeveer de helft van de uitgevoerde werkzaamheden is de factuur gevonden. De andere helft niet. Daarom is nog verzocht bij de aannemer, maar die kon deze ook niet vinden.

4. *Als bedoelde stukken wel in het procesdossier hadden gezeten of ter zitting hadden kunnen worden overgelegd, had dit volgens u dan tot een andere uitkomst geleid?*

Beantwoording

Dat is lastig te zeggen, omdat dat een inschatting vraagt van wat het Hof zou hebben geoordeeld en daarover heeft het Hof zich niet uitgelaten tijdens de zitting. Feit is dat er twee hoger beroepen bij het Hof liepen. De eerste was het hoger beroep van het college tegen het vermeende onrechtmatige handelen. De tweede was het hoger beroep van BSH. Dat ging over de vraag of met deze transactie niet ook ongeoorloofde staatssteun is verleend aan de kopers van Erve Oostwold.

Het Hof pakte dat laatste hoger beroep als basis voor de behandeling en verbond daarmee de beide hoger beroepen.

Zoals al aangeven in de raadsbrief van 3 juli 2019, zijn we na afstemming met onze advocaat tot de slotsom gekomen dat er voldoende aanleiding is om tegen het vonnis van de Rechtbank in hoger beroep te gaan. Onze gronden waren gebaseerd op het feit dat we destijds de bestemmingsplanprocedure zorgvuldig hebben doorlopen. Erve Oostwold mocht ter plaatse gevestigd worden, zei ook de Raad van State bij de beoordeling van het bestemmingsplan dat uw raad daarvoor in juni 2015 hebt vastgesteld. De transactie was pas geldend als de omgevingsvergunning voor de restauratie en toeristisch-recreatieve ontwikkeling onherroepelijk zou zijn. Wij blijven van mening dat we daarmee zorgvuldig hebben gehandeld.

Het Hof zag echter in de gemaakte financiële afspraken reden om te onderzoeken of er geen sprake is geweest van begunstiging van kopers. Wij waren en zijn van mening dat van begunstiging geen sprake is geweest, gegeven het feit dat de kopers meer dan € 1 miljoen hebben geïnvesteerd in Erve Oostwold. Het Hof legde de lat echter hoog tijdens de zitting. Als er ook maar iets van begunstiging is geweest, zou dat staatssteunrechtelijk al problemen opleveren. Het Hof heeft gedurende de looptijd van deze procedure (de procedure in beroep heeft al met al bijna twee jaar geduurd) een aantal uitspraken gedaan in andere zaken, waaruit volgt dat dit Hof een steeds strengere lijn over staatssteun volgt. Het niet alsnog schikken van de zaak zou sowieso nog hebben betekend dat er lang verder geprocedeerd moest worden met alle kosten en risico's van dien. Dat is ook de reden dat gekozen is voor het onderzoeken van een schikking tijdens de schorsing van de zitting, zie daarover hierna nog.

5. *Op grond van welke overwegingen heeft u ervoor gekozen om (ter zitting) toch weer in onderhandeling met de heer Berrevoets te treden?*
6. *Op grond van welke overwegingen heeft u geschikt, waaruit bestaat de schikking en welke bedragen zijn daarmee gemoeid?*

Beantwoording vragen 5 en 6

Zie ook het antwoord op vraag 4 en in aanvulling daarop merken wij nog het volgende op.

Uit de vragen die het Hof stelde over de staatssteunrechtelijke aspecten van deze zaak werd duidelijk dat het Hof, anders dan de Rechtbank, van oordeel was dat het interstatelijk effect, als het effect niet helemaal uitgesloten kan worden, wel gegeven was als vastgesteld zou moeten worden dat hier sprake was van begunstiging/bevoordeling van de kopers van het object. Het Hof constateerde (dat is ook niet te ontkennen) dat de gemeente de Mededeling staatssteun grondtransacties van de Europese Commissie niet heeft gevolgd voorafgaand aan de totstandkoming van de koopovereenkomst.

Gegeven alle procesrisico's en niet onbelangrijk ook: de kosten die nog gemaakt moeten gaan worden voor de onderbouwing en de mogelijke vervolgpcedures, is ingegaan op het voorstel van het Hof om nog een keer te praten. Tijdens de schikkingsonderhandelingen –tijdens de schorsing van de zitting bij het Hof– bleken de kopers van Erve Oostwold bereid om een bijdrage te doen dit tevens vanwege hun waardering voor de mogelijkheden die de gemeente hun heeft geboden. Zij gaven aan er verder belang bij te hebben dat er niet verder geprocedeerd zal worden over deze transacties. Dat is mede gebaseerd op het risico op en rond nietigheid van de transactie Erve Oostwold (met bijbehorende kosten om dat te

repareren) die door de schikking wordt weggenomen. Bovendien wordt het risico op een hoger te vergoeden schadebedrag hiermee weggenomen Zoals al aangehaald, BSH vorderde na het vonnis van de Rechtbank € 435.000,- en verlaagde dat later (onder voorbehoud) naar € 125.000,-

Het totale schikkingsbedrag bestaat uit een bedrag van € 70.000,- van de gemeente (€ 20.000,- meer dan het oorspronkelijk geboden bedrag) en € 25.000,- van Erve Oostwold. In overleg met de eigenaar van Erve Oostwold is afgesteld dat wij ook zijn bijdrage aan u bekend maken.

7. *Was u overtuigd van een gunstige afloop van de rechtszaak? Zo ja, waarom is dan toch geschikt?*

Beantwoording

Gegeven wat net is aangegeven, moest er rekening mee worden gehouden dat de zaak op het staatssteunpunt niet goed zou eindigen. Overigens hechten wij eraan op te merken dat het Hof het handelen van de gemeente (het mogelijk maken van een extra groepsaccommodatie in Erve Oostwold) niet als zodanig onzorgvuldig achtte. Dat is ook de reden waarom in wij ervoor gekozen hebben om in hoger beroep te gaan. Het staatssteunaspect van de kwestie maakte de uitkomst onzeker.

8. *Hoeveel geld voor externe juridische inhuur is (tot nu toe) gemoeid met de zaak bij het hof? Zijn er nog aanvullende kosten en zo ja, waaruit bestaan deze kosten?*

9. *Hoeveel geld voor externe juridische inhuur was gemoeid met de zaak bij de rechtbank? Waren er nog aanvullende kosten en zo ja, waaruit bestaan deze kosten?*

Beantwoording vragen 8 en 9

Op basis van de facturen kunnen we geen onderscheid maken tussen de kosten (tot nu toe) van externe juridische inhuur gemoeid met de zaak bij het hof en de zaak bij de rechtbank.

De totale kosten voor externe juridische inhuur die met deze gehele zaak is gemoeid inclusief advieskosten, bedraagt: € 86.914,38 (incl. BTW). Er zullen wellicht nog aanvullende kosten komen om deze casus formeel nog af te ronden.

10. *Volgens de heer Berrevoets is er alles aan is gedaan om informatie achter te houden. Hoe kijkt u tegen deze stelling aan?*

Beantwoording

Wij bestrijden deze stelling.

Tijdens de verschillende gerechtelijke procedures is aangegeven dat wij veel hebben gedaan om gevraagde documenten boven water te krijgen. Medewerkers van onze eigen team DIV hebben meerdere malen op verschillende manieren gezocht is onze archieven en archiefsystemen. Ook ons financieel systeem Key2Financiën is meerdere keren geraadpleegd. Zelfs onze ICT leverancier GRID N.V. is benaderd om de gevraagde documenten uit onze systemen boven water te halen.

Overigens hebben wij meerdere malen de heer Berrevoets en zijn advocaten gewezen op ons inziens suggestieve uitlatingen en aannames op dit punt.

11. *De heer Berrevoets stelt dat er wob-verzoeken zijn genegeerd. Hoe kijkt u tegen deze stelling aan? Zijn alle wob-verzoeken die op deze kwestie betrekking hebben tijdig en correct afgehandeld?*

Beantwoording

Ook deze stelling bestrijden wij.

Het Wob verzoek is conform de wettelijke procedures zorgvuldig afgehandeld. Het besluit op Wob verzoek is binnen de wettelijke termijnen afgehandeld. Berrevoets is hiertegen in bezwaar en in beroep gegaan en heeft bij de voorzieningenrechter (hangende bezwaar) ongelijk gekregen en in beroep op twee punten gelijk gekregen. Dat betrof enerzijds het nogmaals overleggen van de omgevingsvergunning tot het restaureren van Erve Oostwold (die hij in een eerder stadium al had gekregen) en anderzijds een verplichting aan ons om nog een poging te doen de hiervoor besproken facturen van de aannemer

(verwijdering ligboxenstallen en mestilo's) boven water te krijgen. Aan die verplichting hebben we meteen gehoor gegeven, zoals u hebt kunnen lezen hierboven. Wij zijn van mening dat de Wob-procedure correct is doorlopen.

12. *Het stoort ons dat wij via de media van de schikking op de hoogte zijn gesteld. Waarom heeft u de gemeenteraad (bijvoorbeeld middels een emailbericht of raadsbrief) niet tijdig en actief van de schikking in kennis gesteld?*

Beantwoording

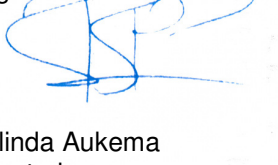
Wij begrijpen dat het u stoort dat u via media kennis hebt genomen van de schikking. Dat stoort ons namelijk ook.

De aanwezige journalist van RTV Noord heeft kennis genomen van het feit dat partijen tot een schikking zijn gekomen, niet over het uiteindelijke schikkingsbedrag. Hij diende de zittingszaal te verlaten. Vervolgens heeft hij het artikel gepubliceerd.

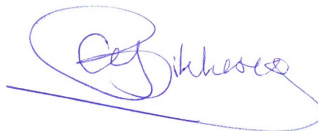
Vragen n.a.v. raadsbrief?

Heeft u naar aanleiding van deze brief nog vragen? Neemt u dan contact op met André Spijk, Team Juridische Zaken & Veiligheid, via 0597 482 000.

Met vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van de gemeente Oldambt

Berlinda Aukema
Secretaris

Cora-Yfke Sikkema
Burgemeester